

[Axel Kristensen.]

meget hurtigt. Nogle andre arbejdsmænd ville meget hurtigt kunne gå ind og blive murerarbejdsmænd. Det drejer sig jo ikke alene om murere, men også om elektrikere, snedkere og malere, en meget stor gruppe af arbejdere. Netop hos murerne har man lagt arbejdet om til en mere utraditionel form, og det har man i særlig grad kunnet gøre med selve det at lave huse, hvorimod vanskelighederne meget ofte ligger på andre felter. Jeg ved af personlig erfaring, at hvis man mangler arbejdskraft og man blot kan få lov til at tage ufaglærte, så betaler man, hvad det koster at lære disse folk op, for det kan betale sig for arbejdsgiverne at skaffe sig den arbejdskraft, der er brug for.

Jeg har før her i tinget udtalt meget rosende ord om det tidligere ærede medlem Einer-Jensen, som i adskillige år var formand for den socialdemokratiske folketingsgruppe, idet han i det forbund, hvor han var formand, gennemførte det, jeg her har ønsket mig for andre fag. Jeg kan f. eks. heller ikke dreje en tallerken, og det er der sikkert ikke ret mange herinde der kan, men jeg kan på et par måneder lære en arbejdsmand denne ene lille del af et faglært område. Fordi Einer-Jensen hjalp os på dette område, kan vor branche nu beskæftige 4-5-6 gange så mange mennesker som ellers. Vi har værksteder, hvor der kun skulle være faglærte arbejdere, der udfører arbejdet, og dér er der måske nu 2 faglærte og 38 ufaglærte, hvilket skaber en meget stor produktion. Dette kan også gøres andre steder.

Jeg var lidt ængstelig for, at den højtærede statsminister ville prøve på at latterliggøre det, jeg her har sagt. Jeg vil alligevel takke den højtærede statsminister, idet han nemlig sagde, at han alvorligt ville overveje det og prøve på at få parterne samlet. Her er der afgjort et stort område, der skal klares, det gælder alle mulige fag, og det er væsentligt, fordi det vil forøge levedonden og give et jævner

lønniveau for de forskellige arbejdergrupper og en langt sundere udvikling, hvis man kan få fat i dette. Jeg takker den højtærede statsminister for hans tilsagn.

Ordføreren for forespørgerne: (*Henry Christensen*): Jeg skal ikke forlænge debatten meget, for det mest presserende problem er vel ved at være tidsfaktoren både i dag og for de 2 forslag, der er fremsat. Jeg gør opmærksom på, at vi har første behandling af udskrivningsloven og omsætningskatterne, jeg tror, det er torsdag den 15. marts, og fredag rejser en række af de medlemmer, der vel skal arbejde hermed, til Nordisk Råd. Det vil sige, at arbejdet først for alvor kan komme i gang i den sidste uge af marts måned. Det er altså den situation, vi er bragt i.

Den højtærede statsminister sagde, at hvis nu udskrivningsloven ikke var gennemført inden 1. april, skete der det, at 1922-loven trådte i kraft. Så skete der vel også det, at regeringen gik.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Den højtærede statsminister siger til mig, at alt det, som regeringen her forelægger, er en gave til oppositionen, og om jeg ikke har forstået det. Nu vil jeg gerne sige til den højtærede statsminister, at han ikke skal drive sin spøgefuldhed for vidt, for hvis det er gavmildhed at foreslå skatteforhøjelser på 600 mill. kr., hvis han mener, at det er en indrømmelse til oppositionen, så har den højtærede statsminister vist fuldstændig misforstået, hvad det er for en politik, vi er gået ind for hidtil. Hvis det er hans gavmildhed over for os, betakker vi os. Jeg håber, han kommer med ekstra gaver, når vi nu kommer i gang med udvalgsforhandlingerne.

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.